

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 238/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., S., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených pod sp. zn. 6 T 315/97 a sp. zn. 3 C 207/00 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 98/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2007 doručená sťažnosť E. K., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 T 315/97 a sp. zn. 3 C 207/00 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 98/05.

Z pomerne neprehľadného obsahu podanej sťažnosti ústavný súd zistil, že podľa sťažovateľa došlo k porušeniu uvedeného základného práva v trestnom konaní vo veci ublíženia na zdraví, v ktorom sťažovateľ vystupoval ako poškodený, a v občianskoprávných konaniach, v ktorých sa sťažovateľ domáhal priznania náhrady škody za ublíženie na zdraví.

Porušenie svojho základného práva sťažovateľ vidí v tom, že v predmetných konaniach boli ako dôkazné prostriedky použité znalecké posudky, ktoré neboli objektívne, že nedošlo k odstráneniu rozporov dôkazov, najmä „*pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi ublížením na zdraví a súčasným zhoršením ostrosti zraku*“, ale aj v tom, že v konaniach rozhodovali zaujatí sudcovia.

Sťažovateľ v závere podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd konštatoval zjavné porušenie (a) „*ústavného práva na nestranný súd či už v prípravnom konaní alebo súdnom na OS Spiš. Nová Ves a KS Košice*“. Taktiež navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že (b) „*súdne preťahy manželov Slovinských je kompetentné riešiť Ministerstvo pravosúdia SR v zmysle § 17 zákona č. 80/1992 Zb.*“, a aby ústavný súd postúpil (c) „*postih samosudkyne JUDr. E. H. podľa § 158 tr. zákona a JUDr. L. B. z KS Košice podľa § 159 tr. zákona a na základe § 14 ods. 1, písm. g, tr. poriadku Špeciálnemu súdu v P. pre podozrenie zo zneužitia právomoci verejného činiteľa*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

Z podanej sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 3 C 207/00 z 13. januára 2005 a rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Co 98/05 z 22. septembra 2005 v konaniach, v ktorých sa sťažovateľ domáhal náhrady škody spôsobenej ublížením na zdraví, nadobudli právoplatnosť 21. novembra 2005. Trestné konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 6 T 315/97 bolo právoplatne ukončené 18. marca 1998. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 23. februára 2007, pričom na poštovú prepravu bola podaná 22. februára 2007. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe toho ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namietal postup a rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd ešte dodáva, že z obsahu sťažnosti a z jej príloh tiež vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 T 315/97, v ktorom sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva, sťažovateľ nepreukázal vyčerpanie opravných prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv účinne poskytuje (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Ďalšími časťami [b) a c)] petitu sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal, keďže v nich sťažovateľ nenamietal porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ide navyše o návrhy v značnej miere nezrozumiteľné a rozhodovanie o nich zjavne nepatrí do právomoci ústavného súdu.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku uznesenia. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími otázkami súvisiacimi s kvalifikovanosťou podanej sťažnosti, predovšetkým ustanovením právneho zástupcu, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2007